

... och ...

TVÅ ÄGG &

ETT UPPDRAGSBLOMSTER

Text: Johanna Nilsson
Foton: Metamorphose
Illustrationer: Ints, Stockgiu

EFTER MÅNGA ÅRS längtan tog jag till slut det virvlande steget. Sommaren 2016 bestämde jag mig och några månader senare sa jag upp mig. Slängde mig rakt in i en härlig jädra ovisshet som egenföretagare under hösten och vintern. När våren kom sådde jag hoppfulla frön och såg fram emot uppdragsblomster till sommaren. I juni ringde telefonen. Det var mamma. Min älskade envisa mamma. Och det var nåt som inte stod rätt till. Det var cancer.

JAG FLÖG HANDLÖST mellan självklart lugn och förtvivlad hopplöshet. Mellan flödande känslostormar och likgiltig avstängdhet. Såg mammas begravning framför mig. För att i nästa ögonblick få för mig att "hon får ta och skärpa till sig och sluta gnälla". För det hade ju kunnat vara ännu värre.

»DE DÄR TVÅ ÄGGEN har fått en speciell plats i mitt hjärta. Jag visste redan innan att jag inte kan förändra andra ... «

DÄREMELLAN tänkte jag på hur jag skulle få mamma att bli frisk. Funderade och planerade hur jag skulle stötta henne för att hon skulle klara sig med min hjälp.

SÅ JAG BÖRJADE höra av mig oftare. Varje dag. Flera gånger om dagen. Stämde av med pappa hur han mådde. Och frågade pappa hur det var med mamma. Stämde av med mamma hur hon mådde. Och frågade mamma hur det var med pappa. Likadant gjorde jag med lillebrorsan. Och storasyrran. Och sen försökte jag få alltihopa att kännas bra för alla. Det tog aldrig slut.

OCH MINA KRAFTER sinade. Det dröjde inte många veckor förrän jag började svaja rejält. Och de företagsfrön jag sått kändes alltmer diffusa och långt borta. Jag var rejält sliten. En tidig lördagsmorgon i augusti vaknade jag av att mamma ropade av smärta. Jag var på besök hos dem över helgen. Jag var så trött. Så ofantligt trött. I nästa ögonblick vaknade jag liggandes på köksgolvet. Pappa hällde vatten på mig och skrek för att väcka mig. Jag hade svimmat när jag gått upp och skulle hjälpa dem komma till sjukhuset. Han trodde att jag hade dött.

MAMMA låg på sjukhuset i en vecka och blev sedan lite bättre. Jag återhämtade mig några dagar innan jag kunde köra bil hemåt storstaden igen. Jag började fatta att jag var illa ute. Att jag behövde bestämma mig. Om jag skulle orka ta mig igenom mammas sjukdomsperiod och klara av att få skörda blomster i företaget så fanns inget alternativ. Jag behövde skärpa till mig. Sluta oroa mig för allt och sluta ta ansvar för andra. Och tro att jag kan lösa allt. Och det gällde inte bara i relation till mamma, pappa och mina syskon. Det gällde även andra nära relationer - och såklart hur jag var och gjorde i jobbsammanhang också.

»... *DET JAG LÄRDE MIG* var att just därför heller inte ge mig på att försöka. «

SAKTA MEN SÄKERT vågade jag släppa taget. Både kring mamma och pappa och det svåra de och vi var i. Och i jobbsammanhang. Jag slappnade av alltmer oavsett vad jag tänkte att andra trodde om mig. Slutade tjata. Och slutade känna besvikelse över de som inte tyckte, kände eller gjorde som jag. Över de som inte besvarade mail jag hade skickat eller över de som lovade men inte höll sina löften. Det kändes ovant. Men så befriande och rätt.

NÅGRA VECKOR SENARE ringde telefonen. Det var mamma. Jag har i alla fall ätit två ägg idag, sa hon. Tårarna rann hejdlöst nedför mina kinder. Hon hade ätit. Två ägg! Min älskade jädra envisa mamma hade äntligen börjat äta igen. Efter flera perioders och dagars aptitlöshet och frånvaro av mat och vätska på grund av illamående och trötthet under cellgiftsbehandlingen. Lite i taget, på sitt egna sätt, tog hon sig tillbaka mot mer aptit och ork.

DE DÄR TVÅ ÄGGEN har fått en speciell plats i mitt hjärta. Jag visste redan innan att jag inte kan förändra andra. Det jag lärde mig var att just därför heller inte ge mig på att försöka. Och vad hände med de frön jag hade sått? Jo, nu har de äntligen börjat ge blomster. Företaget och jag är på väg framåt. Med mamma som en envist trogen supporter. På sitt alldeles egna sätt såklart. ●

JOHANNA NILSSON

ICF PCC Coach
Beteendevetare
pausera.se